

Verlag reis naar de Elzas. (22 maart 2008 - 24 maart 2008)

zaterdag 22 maart

Wat gaat een jaar toch vlug voorbij. Het leek nog maar pas voorbij en we waren al weer weg. Met zijn vijven, Greta, H  l  ne, Ren  , Patrick en ondergetekende vertrokken we om 04u45 met de taxi naar Jette om voor het tweede jaar op rij met onze vrienden van de Politie van Brussel en Jette naar de Elzas te gaan. Onder weersomstandigheden die niet veel goeds voorspelden vertrokken we toch vol enthousiasme. En de sfeer zat er feitelijk al direct in toen onze chauffeur zich voorstelde. Eerlijk gezegd, het was een chauffeur uit de duizend die ons een paar keer verrast heeft. Bij de heenreis verliet hij plotseling de autosnelweg om via een secundaire weg door en over de Vogezes te rijden. Met een enorme stuurvaardigheid loodste hij ons via smalle slingerende wegen over de met een dikke sneeuwlaag bedekte Vogezes. Rijdend tussen een haag van dik besneeuwde dennenbomen leverde ons dat wondermooie beelden op. Eens over de Vogezes was het landschap weer groener dan ooit. Weg sneeuw!

Iets na 13u00 bereikten we onze eindbestemming Mittelwihr. Het middagmaal stond op ons te wachten. Met een kir als aperitief zetten we ons Bourgondisch weekend in! Na het middagmaal werden de kamers ingenomen om daarna een gezamenlijk wandelingetje te maken van Mittelwihr naar Riquewihr. Was het bezoek aan Riquewihr misschien iets te kort, toch hebben we opnieuw genoten van het typisch Elzassisch karakter van dit zeer prachtig toeristisch stadje. De avond werd besloten met een uitgebreid diner en een afzakkertje in de bar van het hotel.

zondag 23 maart

Deze dag zou een feestelijke dag moeten worden en dat werd het ook. Daar zat de verjaardag van Lea (de echtgenote van de voorzitter van de Politie van Brussel) voor iets tussen. Na een stevig ontbijt werd om 09u00 afgereisd naar Saint-Hippolyte waar in de winstube van Henri Bl  ger een wijnproeverij op ons stond te wachten. Het werd nog meer dan het jaar voordien een schitterende proeverij waar menige fles wijn werd ontkurkt. Begeleid van de deskundige uitleg van de wijnbouwer zelf werd achtereenvolgens, de Pinot Noir, de Riesling, de Muscat, de Pinot Gris en de Gewurztraminer geproefd. Groot was het enthousiasme van de wijnbouwer toen hij merkte dat er in de groep iemand was die ge  ntroniseerd was in de Confr  rie St.-Etienne. Voor hem haalde hij zelfs een Gewurztraminer Vendanges Tardives uit de kelder. Wie nog iets speciaals wenste te proeven of iets naproeven moest het maar vragen. Nadien konden we een bestelling laten noteren. Lea bood ons nadien voor haar verjaardag een glas aan. De heerlijke "Cr  mant D'Alsace" vloeide bij iedereen rijkelijk naar binnen. Geschenken en kussen werden uitgedeeld, hier en daar werd zelfs een traan weggepinkt. Het was al na twaalf uur toen we de gezellige winstube verlieten.

Na alweer een uitgebreid middagmaal in ons hotel werd om 15u00 verzamelen geblazen voor de trip naar Colmar. De gids van het hotel heeft ons zowel op de heen als op de terugreis van Colmar en in Colmar zelf enorm veel bijgebracht. En voor dit bezoek hadden we geluk, het was ideaal weer zodat we ten volle de culturele rijkdom van Colmar konden aanschouwen.

Terug in het hotel aangekomen hadden we 's avonds even de tijd om tot rust te komen. Niet voor lang echter want om 19u30 werden we verwacht in de bar van het hotel voor het aperitief : een heerlijke "Cr  mant D'Alsace" vergezeld van een stukje "Kougelhopf". Ik nam van de gelegenheid gebruik om namens ons vijven iedereen te danken voor de vriendschap en nodigde iedereen na het diner uit in de bar van het hotel om een "digestief de l'amiti  ", een "digestief op de vriendschap" te drinken.

Nadien begaven we ons naar de eetzaal waar opnieuw een uitgebreid diner op ons stond te wachten. Met een voorgerecht, hoofdschotel, kaasbuffet en een dessert en dit vergezeld met rode en witte wijn, konden velen nadien geen pap meer zeggen. Na het diner begaf iedereen zich opnieuw naar de bar. Onmiddellijk bleek dat velen nood hadden aan een digestief. Een Marc de Gewurztraminer, een eau-de-vie de poire, een eau-de-vie de mirabelle,... velen lieten zich de rijkelijke natuurdrank uit de Elzas smaken. Het glas werd geheven op de vriendschap en de wens werd uitgedrukt dat we dit nog vele jaren mogen doen. Op het sluitingsuur van de bar verlieten de laatste tooghangers gezwind het halfroond!

maandag 24 maart

Na het ontbijt en het inladen van de valiezen werd koers gezet naar Saint-Hippolyte om de aangekochte wijnen op te halen. Daarna vertrokken we naar Straatsburg. Het was bitter koud. Eerst hadden we nog even de tijd om wat rond te kuieren in de gezellige smalle straatjes van "Le Vieux Strasbourg" en een bezoek te brengen aan de monumentale kathedraal met zijn wereldvermaard astronomisch uurwerk. Rond de middag werden we dan verwacht in "Restaurant Gurtlerhof" gelegen aan de voet van de kathedraal. Het restaurant bevond zich in een soort crypte. Het meubilair en de aankleding straalde een soort geestelijke kalmte uit. Het menu bestond uit een "Quiche aux Poireaux", "Coq au Riesling" en als dessert een "Sorbet au Marc de Gewurztraminer". Na de middag stond er nog een bezoek aan het "Vieux Strasbourg" op het programma met een treintje waarin we letterlijk in de kou zaten. Na dit leerrijk ritje begaf bijna iedereen zich direct naar de bus. Het was ijzig koud. Toen onze bus arriveerde had onze chauffeur zo'n medelijden met ons dat hij vroeg of we geen goesting hadden naar een kopje koffie. Het was een opwarmertje dat welkom was.

De terugreis naar België verliep vlot tot we te maken hadden met een file. Onze chauffeur had dit echter bijtijds opgemerkt en kon nog net de autosnelweg verlaten om via een secundaire weg onze weg te vervolgen. Maar pech achtervolgde ons, op die weg was er voorbij het viaduct van Longvilly een zwaar verkeersongeval gebeurd. Het duurde zeker meer dan een uur vooraleer de weg volledig was vrijgemaakt en we onze weg konden vervolgen. Toen de avond viel kregen we dan nog af te rekenen met de ene sneeuwstorm na de andere. Toen we om 20u00 in Bastogne nog even halt hielden voor een snelle hap was de markt van Bastogne herschape in een glad sneeuwtaaij. Toen we rond 20u45 daar opnieuw vertrokken waren het nog altijd dikke sneeuwvlokken die uit de lucht vielen. Kilometers lang reden we door een waar sneeuwlandschap. Tientallen sneeuwruimers waren op verschillende plaatsen aan het werk. Toen het een lange terugtocht dreigde te worden vergastte onze chauffeur ons met gezellige muzikale klassiekers uit de gouden jaren. Mocht er toen een dansvloertje op de bus hebben gelegen dan hadden sommigen zeker een slow gedanst. Door die gezelligheid en door de rijvaardigheid van onze chauffeur waren we toch nog op een deftig uur in Jette waar onze taxi op ons stond te wachten.

Uw verslaggever,
GUY DE JAEGER,
Voorzitter
Belgisch-Nederlandse Wandelverbodering